

Silinirsin Elbet

— murat--ulku · 21 Ocak 2026

Beslenirler bu toprağın tuzuyla,
Zehre döner ekmekleri sızıyla.
Bayrağıma el uzatan hızıyla,
Kendi kazdığı kuyuya düşer elbet.

Gölgesinde nefes alıp azarlar,
Kendi sonlarını burda yazarlar.
Rüzgar esse korkusundan sızlarlar,
Arsızın yüzü tükürük içer elbet.

Misafir dedik de açtık haneyi,
Yırtıp attın o kutsal nişaneyi.
Unuttun mu tarihteki sahneyi?
Göklerin öcü yerde kalmaz elbet.

Ekmek yediği kaba pisleyen diller,
Bayrak indirip de sevinen eller.
Sizleri süpürür bu coşkun seller,
Töresiz ocağın bir gün söner elbet.

Kursağında kalır yediğin lokma,
Namerdin elini bayrağa sokma.
Sütünde bozukluk varsa hiç bakma,
Yırtılan kumaş değil, namusundur elbet!

Sığındın bu yurda bir mülteci gibi,
Gördüğün muamele bir necip gibi.
Lakin ruhun olmuş necaset dibi,
Al sancak rüyanda kâbusundur elbet!

Sofrada ekmeği yiyip de kusan,
Bayrak inerken korkudan susan.
Vatansızlık damarına olmuşsa lisan,
Tükürsek yüzüne, yağmur sanırsın elbet!

Ne tarih bilirsin ne edep ne ar,
Gezdiđin topraklar sana gelir dar.
İçinde bir parça şeref yoksa ne yazar?
Bu kutsal gölgede ziyan olursun elbet!

Gökten o sancağı çekmeye kalkan,
Kökünden kesilir o zehirli kan.
Varlığın vatana sadece hüsrana,
Tarihin çöpünde silinirsin elbet!

Besledik kargayı, gözümüze daldı,
Ar damarı çatlamış, geriye ne kaldı?
Ekmek yediği tabađa pislik saldı,
Sütü bozuk olan, kahpe doğar elbet!

Gündüz ekmek elden, gece hançer belden,
Kurtulmaz bu vatan senin pis dilinden.
Zehir akar süzülen her bir telinden,
Sırtımızdan vurmak, sanatındır elbet!

Suratında maske, altında bin surat,
Seni adam sanan çeksin bin kuraat.
Bayrağı yırtmak mı hüner, ey zevat?
Korkaklık en asıl sıfatındır elbet!

Gökten o hilali çekmeye yetmez gücün,
Bir gün elbet alınır mazlumun öcün.
Toprak kabul etmez kokuşmuş ölücün,
Vatansızlık mührü, beratındır elbet!

Savaştan kaçıp da sığındın buraya,
Tuz bastın bizdeki derin yaraya.
El uzatmak neymiş ak yıldız aya?
Girdiđin o delik, mezarın olur elbet!

Gönderden sancağı çekmeye kalkan kol,
Kökünden kopar da bulamazsın bir yol.
İster soysuz uşak, ister haram bir kul,
Vatansız it gibi inlersin elbet!

Kumaş sanma onu, o şehidin kanıdır,
Türk'ün bu dünyada şeref şanıdır.
Onu yırtan elin, bil ki son anıdır,
Bastığın bu toprak sana haramdır elbet!

Yediğin kaba pislemek geninde var,
İhanet gömleği ruhuna gelir dar.
Seni misafir sayana dünya olur dar,
Lağım çukurunda boğulursun elbet!

Ekmeğimiz boğazda kalsın bir diken,
Gecen zindan olsun, ömrün bir kefen.
Limanlar vursun seni düşman iken,
İhanetin kanı yüzüne bulaşır elbet!

Gök çökse üstüne, yer yarılrsa kaçamazsın,
Bir daha bu kutsal sancağı açamazsın.
Namerdin dölüysen, şerefe uçamazsın,
Türk'ün çelik yumruğu tepene iner elbet!

Garip Murat der ki; budur bu kin,
Sana huzur haram, ne bugün ne yarın.
Bayrağın öcüyle yanarken her yanın,
Soyun sopun kurur, silinirsin elbet!